

De Sinn van fictie

Wouter Bouvy

3079171

March 12, 2006

1 Inleiding

Hoe is het mogelijk dat mensen de waarheid van proposities over fictie zo kunnen bepalen dat iedereen het er mee eens is? Kan een theorie worden gevormd die dit kan verklaren? Een naam als de kerstman heeft geen verwijzing, maar toch begrijpen wij een zin over de kerstman. Maar als ‘De kerstman bestaat niet’ een ware bewering is, refereert ‘de kerstman’ naar niets. Dit heeft als gevolg dat de bewering betekenisloos wordt. In de uitspraak ‘Hamlet bestaat niet, Hamlet is een fictief karakter’ lijkt het tweede deel zonder twijfel waar te zijn, want Hamlet is een fictief karakter. Maar als dit waar is, dan zijn er fictieve karakters, met als gevolg dat fictieve karakters bestaan. Dit is in tegenspraak met het eerste deel van de uitspraak.

Vreemd genoeg weten de theorien van zowel Frege [1] als Russell [2] niet goed met fictie om te gaan. Een propositie of zin die een fictionele term bevat wordt onwaar (Russell) of waarheidsloos (Frege) verklaard. Ik zal in mijn essay in grote lijnen naar de oplossing in het essay van Scott [3] toe werken, die probeert aan te tonen dat het probleem opgelost zou kunnen worden door het combineren van Frege’s theorie met de theorie van Meinong. Dit doe ik omdat ik denk dat de meeste vragen die we tegen komen op deze weg behandeld worden.

De volgende vragen zal ik in het bijzonder behandelen:

- Waarom zou fictie ‘Sinnvol’ moeten zijn?
- Als we aannemen dat namen in fictie inderdaad geen Bedeutung hebben, wat zou de Sinn van die namen dan kunnen zijn? Hoe kan er een ‘Art des Gegebenseins’ zijn zonder dat er iets te geven valt?
- Klopt het wel dat namen in fictie geen Bedeutung hebben? Verwijst “Roodkapje” niet gewoon naar een fictionele persoon Roodkapje (of wellicht naar het personage Roodkapje)?

Deze vragen zullen na de behandeling van de relevante theorie beantwoord worden.

2 Argumentatie

2.1 Frege's aanpak

Met het Sinn - Bedeutung onderscheid denkt Frege het probleem van lege expressies deels opgelost te hebben. Aangezien wij uitspraken als 'De grootste integer is groter dan 1 miljoen' zonder moeilijkheden begrijpen, maar er geen duidelijk te definiëren object bij hoort. In andere woorden, wij begrijpen de bedoeling, maar niet de betekenis. In andere woorden, wij vatten de Sinn, maar de Bedeutung blijft ongedefinieerd. Het gevolg van het ontbreken van een Bedeutung is dat een lege expressie volgens Frege geen waarheidswaarde krijgt. Scott[3] vat dit als volgt samen: Scott[3] vat dit als volgt samen:

P1: Fictional objects either exist as ideas or do not exist at all

P2: Fictional objects are not ideas

Therefore:

C1: Fictional objects do not exist

P3: In order for a sentence to have a truth-value, all of its parts must denote

P4: If an expression does not denote an existing object then it does not denote anything at all

Therefore:

C2: Sentences that seem to be about fictional objects cannot be assigned truth-values

Om dit te laten werken moet de Sinn meer zijn dan de manier van presenteren van het gerefereerde, anders kan de Sinn niet bestaan als er geen object is om naar te refereren. Misschien moeten we de Sinn niet zozeer zien als een manier van presenteren, maar als een soort pad naar het gerefereerde object, een pad dat soms nergens naartoe leidt. Een andere oplossing is om niet-bestaande objecten toe te staan, zodat de Sinn wel naar iets refereert. Dit kan bereikt worden door Frege's theorie en Meinongs theorie te combineren[3].

Waarom zou fictie 'Sinnvol' moeten zijn?

De Sinn is voor taal erg belangrijk, het is de manier waarop verwezen wordt naar een object in de wereld. Als je de Sinn van een zin niet kan vatten, begrijp je de zin niet. Als een fictioneel object in een zin geen Sinn zou hebben, zou de hele zin onbegrijpelijk worden, en zouden wij er niets mee kunnen. Aangezien wij uitspraken over fictie wel begrijpen, moet een fictionele of niet-bestaande term sowieso een Sinn hebben.

Als we aannemen dat namen in fictie inderdaad geen Bedeutung hebben, wat zou de Sinn van die namen dan kunnen zijn? Hoe kan er een 'Art des Gegebenseins' zijn zonder dat er iets te geven valt?

Volgens mij kan er geen 'Art des Gegebenseins' zijn als er niets is om naar te verwijzen. Vandaar dat ik denk dat de theorie die Scott heeft over het combineren van Meinong en Frege een goede oplossing is.

2.2 Russells aanpak

Russell begint met het onderscheid maken tussen twee verschillende typen expressies, namen en uniek bepalende beschrijvingen. Een naam krijgt zijn betekenis simpelweg door de associatie met een object waar de naam naar refereert. Een uniek bepalende beschrijving, zoals 'de huidige koning van Frankrijk'[2], krijgt betekenis als een functie met predikaten en namen. Waar Frege een uitspraak als 'de huidige koning van Frankrijk is kaal' wel een Sinn maar geen Bedeutung, en dus geen waarheidswaarde zou hebben gegeven, zegt Russell simpelweg dat de uitspraak onwaar is, aangezien er geen koning van Frankrijk is.

2.3 Meinongs aanpak

Niet-bestaande objecten worden meestal verbonden aan Oostenrijkse filosoof Alexius Meinong. Terence Parsons' 'Non-existent Objects' [4] geeft een uitgebreide theorie over fictionele objecten, zonder tot tegenspraken uit te komen. Parsons's theorie is gebaseerd op het verschil dat Meinong aangeeft tussen nucleaire en extra-nucleaire eigenschappen. Nucleaire eigenschappen zijn alle normale eigenschappen als blauw zijn, lang zijn of berg zijn. Extra-nucleaire eigenschappen zijn onder andere ontologische eigenschappen zoals bestaan of fictieel zijn. Parsons' theorie kan worden samengevat in twee principes:

1. No two objects have exactly the same nuclear properties;
2. For any set of nuclear properties, some object has all the nuclear properties in the set and no other nuclear properties.

Een willekeurige greep uit de verzameling van eigenschappen geeft: (van goud zijn, een berg zijn). Dit object is een berg van goud. Net zo, geeft (vierkant zijn, rond zijn) een rond vierkant. Deze objecten zijn verre van compleet, aangezien eigenschappen als massa en omvang al niet gedefinieerd zijn. Een object (van goud zijn, een berg zijn, bestaan) geeft een gouden berg die bestaat, wat onwaar is. Parsons bepaalt hier de term 'mogelijk object', het is mogelijk dat er een object bestaat die al deze nucleaire eigenschappen heeft. Dit maakt alle bestaande objecten mogelijke objecten, in ons geval: sommige gouden bergen zijn mogelijke objecten, en het ronde vierkant niet. Negatie moet goed worden afgevangen in Parsons' theorie. De eigenschappen (rond

zijn, niet rond zijn) kunnen niet samen voorkomen, aangezien dit een tegenspraak zou opleveren.

Het probleem van fictionele objecten wordt door deze theorie redelijk simpel opgelost. Volgens Parsons' theorie is een fictieel object met bepaalde eigenschappen niet meer dan dat. 'Sherlock Holmes is geen compleet object, maar een object met de eigenschappen die volgens de verhalen zijn toegewezen aan het object. Er is nergens gesteld hoeveel haar Sherlock Holmes heeft, dus het object Holmes heeft een ongedefinieerd aantal haren. Als een fictieel object een aantal eigenschappen heeft toegewezen gekregen die elkaar tegenspreken, dan is het simpelweg een onmogelijk object.

Klopt het wel dat namen in fictie geen Bedeutung hebben? Verwijst "Roodkapje" niet gewoon naar een fictionele persoon Roodkapje (of wellicht naar het personage Roodkapje)?

Als we van de theorie van Parsons uit gaan om deze vraag te beantwoorden, is 'Roodkapje' een fictieel object, dus een incompleet object met de eigenschappen die in het verhaal beschreven worden. Dit betekent dat er inderdaad gewoon naar een object wordt verwezen.

2.4 Frege & Meinong

De Meinongse oplossing voor fictionele objecten is om object-zijn toe te schrijven aan dingen die niet bestaan. Als dit zonder tegenspraak kan worden gedaan, kan het zonder problemen met Frege's theorie gecombineerd worden. Zoals hierboven was te zien, is Parsons' theorie een theorie die de Meinongse theorie zonder tegenspraak kan implementeren. Scott [3] behandelt nog een aantal mogelijke problemen, die David Lewis tegen de Meinongse oplossing gebruikte, maar daar zal ik niet verder op in gaan.

3 Conclusie

Mijn doel was om de problemen die de verschillende theorieën van Frege [1] en Russell [2] hebben met fictionele objecten te behandelen. Ik heb daartoe een uitleg over de theorie van Frege en een uitleg over de theorie van Russell samengevat (specifiek gericht op fictionele objecten), en ik heb beschreven hoe Scott [3] denkt dat Parsons' [4] implementatie van de theorie van Meinong in combinatie met Frege's theorie een sterke theorie geeft die de problemen van eerdere theorieën niet heeft. De vragen die ik aan het begin heb gesteld zijn in de tekst behandeld, en vat ik hier kort samen.

- Waarom zou fictie 'Sinnvol' moeten zijn?
Zonder Sinn is een zin sowieso niet te begrijpen, en met de fictionele objecten die zijn geïntroduceerd is de Sinn nodig om naar deze objecten te refereren.
- Als we aannemen dat namen in fictie inderdaad geen Bedeutung hebben, wat zou de Sinn van die namen dan kunnen zijn? Hoe kan er een 'Art des Gegebenseins' zijn zonder dat er iets te geven valt?

Die kan er niet zijn zonder problemen te veroorzaken, daarom zijn de fictionele objecten geïntroduceerd.

- Klopt het wel dat namen in fictie geen Bedeutung hebben? Verwijst “Roodkapje” niet gewoon naar een fictionele persoon Roodkapje (of wellicht naar het personage Roodkapje)?

Roodkapje is nu inderdaad een fictieel personage/object geworden, en heeft daardoor wel een Bedeutung.

References

- [1] Gottlob Frege. Ueber sinn und bedeutung. 1892.
- [2] Bertrand Russell. On denoting. 1905.
- [3] Sam Scott. On building a deonation-based semantics of fiction. <http://rideau.carleton.ca/philosophy/cusjp/v19/n1/scott.html>, 2000.
- [4] T. Parsons. Nonexistent objects. 1980.